Dilluns 30 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 13,10-17): En aquell temps, Jesús estava ensenyant en una de les sinagogues un dissabte. I succeí que hi havia una dona que tenia un esperit de malaltia (...). I havent-la vist Jesús, la cridà i li digué: «Dona, has quedat lliure de la teva malaltia». I li imposà les mans, i de seguida es redreçà; i glorificava Déu.

I responent indignat el cap de la sinagoga, perquè Jesús havia guarit en dissabte (...). Li respongué el Senyor, i li digué: «Hipòcrites, ¿cadascun de vosaltres, el dissabte, no desferma el seu bou o el seu ase de l'estable i el porta a abeurar? I ¿aquesta filla d'Abraham, que Satanàs havia lligat fa divuit anys, no havia de ser deslligada del seu vincle un dissabte?» (...).

La creació es dirigeix vers el "Dissabte"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vatició)

Avui els fariseus apareixen —una altra vegada— perduts en la casuística ritualista del "descans sabàtic", sens captar el seu meravellós rerefons: la "Bíblia" —l'Antic Testament— devia ser llegit d'una nova manera. Déu ha creat el món per tal d'iniciar amb l'home una història d'amor. La creació està pensada com un espai per a l'Aliança.

És lògic, per tant, que la creació es dirigeixi vers el "Dissabte", cap el dia en què l'home i la creació entera participen en el descans, en la pau i en la llibertat de Déu. El dissabte és una visió de llibertat: esclau i amo són iguals en aquest dia, perquè "reposen" totes les relacions de subordinació. En aquest dia Déu i l'home se situen en un mateix pla i es tracten de "Tu" a "tu".

—Senyor meu, cada setmana espero el dia del repòs per a celebrar la nostra Aliança, tot rememorant el "donar-se" de Déu a l'home i renovant la "resposta" de l'home a Déu.